

Montenegro decideix ser un estat independent

Els partidaris de separar-se de Sèrbia guanyen el referèndum per un 55 per cent dels vots

La frase de la setmana

"L'Estatut és per a unes quantes dècades. Al meu parer, pot ser per a sempre en temes essencials"

José Luis Rodríguez Zapatero, president del Govern espanyol

CONCLUSIONS

Esperem haver-vos ofert informació suficient per a treure'n les vostres pròpies conclusions; aquesta és almenys la nostra intenció, però això sí, volem afegir unes reflexions finals.

En primer lloc cal dir que en aquest període de la nostra història, ERC no havia estat mai en una posició tan favorable per a iniciar determinats processos, fet que ha estat insuportable per a tots els poders fàctics de l'Estat, i per a la dreta política i econòmica catalana que no ha digerit el seu descavalcament del poder, i han provocat, amb l'excusa de l'Estatut, la fi de l'experiència d'esquerres i catalanista. Les necessitats de Zapatero i les ganes de manar de CiU seran letals per a la majoria de catalans i catalanes, per a les persones que necessiten l'enfortiment de tota una sèrie de polítiques socials que tornaran a quedar coixes per manca de finançament.

ERC coincideix amb el PP en el NO, diuen, com a desqualificació, és clar, i aquí cal tirar mà de l'experiència històrica: això ja va passar el 78 amb la Constitució Espanyola, tots dèiem NO per raons diferents, és evident, com ara... I què ha acabat passant? Que ara per al PP la Constitució és un text sagrat, poc menys que la Bíblia, en són els màxims defensors, els constitucionalistes, i ERC segueix dient que fou i és un mal negoci en molts dels seus apartats. Amb l'Estatut del 79 va passar el mateix; ja ho veieu ara, resulta que ja els anava bé. Així són les coses i així passarà amb l'Estatut actual si acaba aprovant-se, i si no ja en parlarem d'aquí a uns anys...

Però, és clar, ara diuen que en relació al del 79 avancem; home, és un creixement vegetatiu, fruit del canvi que es va produint a la societat, no? Només faltaria que des del 79 no haguéssim avançat, llavors no hi havia mòbils, ni internet, ni tantes i tantes coses. De l'Estatut del 79 encara quedaven 40 traspassos de competències pendents, i precisament hem hagut de fer-ne un de nou per posar-nos al dia en molts temes; però allò que ens temem és que ara posem remei a mancances endarrerides, a necessitats que ja fa anys que s'haurien d'haver cobert..., el temps dirà si aquest Estatut serveix per al futur o d'aquí quatre dies... Nosaltres ho tenim clar, i per això seguirem treballant per fer l'únic referèndum al qual volem dir que sí, el de la independència, com Montenegro fa uns dies, o no hi tenim dret?

"Visca Catalunya lliure!"

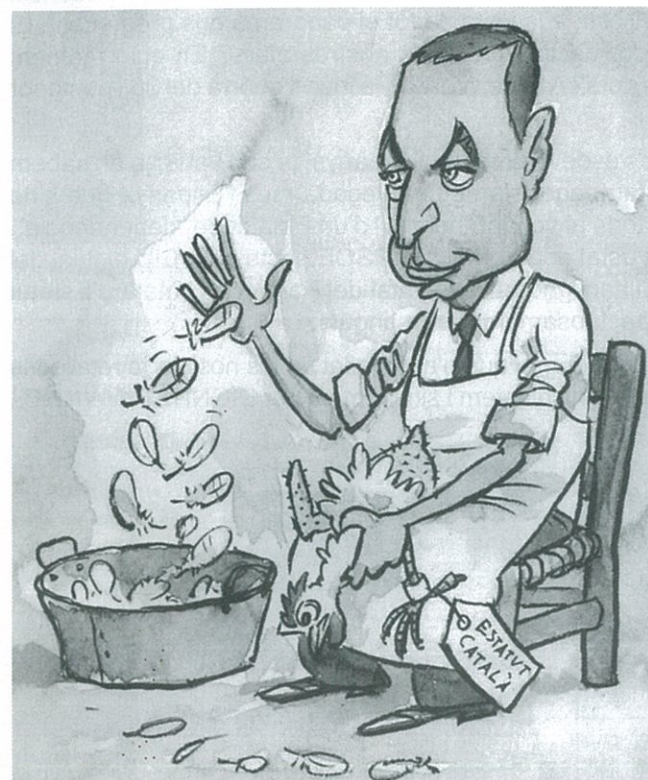
esquerra

ESPECIAL ESTATUT

N. 158

JUNY 2006

LA PUBLICACIÓ INDEPENDENTISTA I REPUBLICANA D'ULLDECONA

"acceptaré el Estatuto que apruebe el Parlamento de Catalunya"

José Luis Rodríguez Zapatero
Barcelona, 13 de novembre de 2003

esquerra

ESTATUT
REBALLAT

ERC veu més avalat el no a l'Estatut perquè Guerra diu que l'ha passat per la pedra

CiU, ICV i el govern basc rebutgen les paraules del president de la comissió constitucional

A.S. / Barcelona. Així ho veu el portaveu d'Esquerra al Congrés, Joan Tardà, que va respondre ahir a unes declaracions de Guerra que confirmen que els republicans van «pel bon camí». «L'independentisme català i ERC han de dir 'no' a la retallada de l'Estatut per no legitimar el que s'aprovarà a les Corts espanyoles», va reclamar Tardà. CiU, ICV i el govern basc van rebutjar també ahir les paraules del dirigent socialista, però el PSC no les va respondre.

Mas adverteix a Maragall que no avalarà un Estatut rebaixat

ERC i CiU reclamen al president de la Generalitat que no se supediti la reforma estatutària a un futur acord amb PSOE i PP

PÒRTIC

Després de mesos de negociacions, renúncies per aconseguir uns mínims de consens, i enmig d'una increïble campanya contra Catalunya, el 90% del nostre Parlament va aprovar l'Estatut.

A partir d'aquí i mentre unitàriament el portàvem al Congrés, l'ofensiva pren proporcions inimaginables, per terra, mar i aire, com se sol dir. Polítics de tots els signes, militars, jutges, empresaris, bisbes, la Brunete mediàtica, la COPE com a capdavantera...; s'han dit disbarats de tota mena, s'han fet boicots als nostres productes, i el clima a molts llocs d'Espanya ha estat irrespirable. En definitiva, han aconseguit que bona part de la nostra població i sobretot la part de la classe política favorable a la causa, prenguessen temor.

Francament, si hi ha dues Espanyes, una s'ha arrupit i ha acabat amagant-se, per quedar la de sempre, la pitjor, la insuportable, i això que sempre hem estat parlant dels nostres diners, de la nostra organització interna, en absència de qualsevol violència i amb el 90% del Parlament a favor; i és clar, a la vista de tot el panorama ens preguntem: El nostre Parlament, la nostra veu, té cap valor? Qui són ells per decidir sobre els nostres afers? En quin moment històric i pacífic els hem donat el permís? A la guerra dels Segadors? A la de 1714? A la civíl guerra del 36 i posterior dictadura franquista?

Ja no volem preguntar si la promesa d'un polític que després esdevé president espanyol té cap valor; ja en sabem la resposta, i cal dir que, simplement, ens ha enganyat. Per tant, aquesta és una vegada més l'Espanya que s'ha plantat davant nostre, i, molt resumida, aquesta ha estat la història al voltant "només" d'un Estatut de "dependència". Per acabar-ho d'adobar, el tancament final de tot el procés ha estat esperpèntic: el PSOE pacta amb CiU el final del tripartit per a assegurar-se la tranquil·litat al conjunt de l'Estat, i han ignorat la voluntat del Parlament català i l'Estatut que en va sortir aprovat, mentre, el PSC i Maragall eren irrespectuosament menystinguts.

Òbviament som molts els que després veure tot el procés, de valorar el que n'ha quedat de les nostres ja retallades aspiracions i amb el final de l'experiència d'esquerres a Catalunya, ens plantem i simplement per DIGNITAT direm NO.

Ibarretxe fa el pas

■ El lehendakari enceta la nova etapa sobiranista i apel·la al "sentit democràtic dels pobles d'Espanya"

14-17 El govern basc va aprovar ahir el pla Ibarretxe, que des d'ara es considerarà com a Proposta d'Estatut polític per a la comunitat d'Euskadi. En una breu declaració, el lehendakari Juan José Ibarretxe va reiterar que el projecte "no planteja ruptures sinó un nou marc de convi-

ENTREVISTA

Patxi López

SECRETARI GENERAL DEL PSOE-EE

"Ibarretxe va de campió del diàleg, però només amb qui li dona la raó"

PÀGINA 16

■ Rajoy i Zapatero fan pinya en defensa de la unitat espanyola i en contra del pla "secessionista" d'Euskadi

viència amb l'Estat espanyol" i, per primer cop, va apel·lar al "sentit democràtic dels pobles d'Espanya". Mariano Rajoy i José Luis Rodríguez Zapatero van reaccionar anunciant que farien pinya en favor de la unitat d'Espanya i en contra del pla "secessionista" d'Ibarretxe.

Mayor entra en campanya i relaciona ETA i el pla Ibarretxe amb Pujol i ERC

■ Arenas rectifica el dirigent basc i afirma que no es poden "barrejar" els dos escenaris

■ Carod assegura que el PP té "problemes psiquiàtics" amb Catalunya i el País Basc

Ibarra demana a Aznar que no plegui perquè perilla la unitat d'Espanya

■ "Suspenguem l'autonomia basca i negociem de nou l'Estatut basc", proposa el president extremeny

■ El govern espanyol presenta al Constitucional un dur recurs per avortar el "totalitari" pla Ibarretxe

Maragall sosté que el nou Estatut requerirà reformar la Constitució

Mas i Carod-Rovira coincideixen a reclamar al president un text estatutari ambició que no se sotmeti als interessos del PSOE

Maragall garanteix a Carod que no supeditarà l'Estatut al PSOE

El tripartit ratifica l'acord de govern signat al Tinell votant una única resolució i aplicant la majoria contra les de CiU i del PP

SALDOS FISCALS

Per territoris. Mitjana 1997-99 (% del PIB)

	Interterritorial (*)	Territoris-UE (**)	Agregat
▶ Andalusia	11,77%	3,02%	14,79%
▶ Aragó	2,19%	3,01%	5,20%
▶ Astúries	16,26%	1,51%	17,77%
▶ Illes Balears	-14,27%	-1,01%	-15,28%
▶ Canàries	13,78%	2,41%	16,19%
▶ Cantàbria	5,56%	1,71%	7,27%
▶ Castella-la Manxa	10,68%	5,43%	16,11%
▶ Castella i Lleó	11,60%	3,67%	15,27%
▶ Catalunya	-5,56%	-0,21%	-5,77%
▶ País Valencià	0,28%	0,15%	0,43%
▶ Extremadura	17,70%	7,50%	25,20%
▶ Galícia	10,08%	1,92%	12,00%
▶ Madrid	-7,34%	-0,61%	-7,95%
▶ Múrcia	6,76%	1,54%	8,30%
▶ Navarra	2,11%	0,68%	2,79%
▶ País Basc	0,88%	-0,24%	0,64%
▶ La Rioja	2,76%	0,74%	3,50%
▶ Ceuta	49,53%	2,10%	51,63%
▶ Melilla	47,05%	2,10%	49,15%

Per grans àrees territorials. Mitjana 1997-99 (% del PIB)

	Interterritorial (*)	Territoris-UE (**)	Agregat
▶ Gran Castella	0,82%	1,58%	2,40%
▶ Corona d'Aragó	-3,80%	0,14%	-3,66%
▶ Territoris meridionals	11,00%	2,80%	13,80%
▶ Territoris forals	1,12%	-0,04%	1,08%
▶ Territoris atlàntics	11,84%	1,80%	13,64%

* Càlcul realitzat a partir de dades FUNCAS, que inclou els recursos econòmics públics generats a cada espai pel conjunt d'administracions públiques

** Càlcul realitzat per Maria Dolores Correa i Salvador Maluquer a l'estudi "Els efectes regionals del pressupost europeu a Espanya i la balança fiscal de Catalunya amb el pressupost de la Unió Europea"

Un estudi de la Fundació Irla revela que la distribució dels fons europeus fa augmentar el dèficit fiscal de Catalunya respecte als altres territoris de l'Estat

Mas mantindrà la pressió a l'alça sense posar en qüestió el govern

La permanent de CDC acorda no renunciar als drets històrics ni al concert econòmic perquè els creu legals

Zapatero refreda el compromís de donar suport al nou Estatut

EQUIDISTÀNCIA • El president espanyol "no rebutja" el text, però tampoc l'assumeix "sense més" SEPARATISME • Rajoy veu Espanya "trossejada"

Montse Oliva
LEO

El president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, va mostrar ahir una actitud equidistant respecte el nou Estatut acabat d'aprovar pel Parlament de Catalunya. Passant per alt les promeses del passat, Zapatero va afirmar: "No tinc una posició de rebuig frontal, però tampoc l'assumeixo sense més". És que al punt de vista del PSOE són radicalment contraris a bona part de l'articulat de

Entrevista
Artur Mas

"L'aprovació de l'Estatut ha estat un acte de sobirania"

l'Estatut. Zapatero va definir el procés iniciat a Catalunya com d'"oportunitat", però també va avisar que el tramit parlamentari a Madrid haurà d'"encarriar" el text cap a la "constitucionalitat". El líder del PP Mariano Rajoy, va ser molt més dur. Per ell, Zapatero és el responsable de consentir una crisi que "separa Catalunya d'Espanya". Rajoy va remarcar que la sobirania espanyola quedarà "trossejada" perquè "els polítics catalans decidiran sobre el que passa a Jaén". ■ P5

El PSC presentarà a Madrid les seves esmenes a l'Estatut

ERC i CiU critiquen amb duresa les intencions dels socialistes

Cristina Palomar
BARCELONA

El PSC creu que cal assegurar la constitucionalitat de la reforma de l'Estatut per evitar que un recurs del PP l'aboqui al Tribunal. Per això, els socialistes aprofitaran la tramitació del nou Estatut a les Corts per presentar, a través del seu grup parlamentari, part de les esmenes que havien presentat al Parlament. Els altres partits ho veuen com un desmaratge del PSC del pacte per defensar-lo a Madrid i el projecte

El general Felip Sanz ERC

te estatutari, i ERC i CiU ja han criticat durament les intencions socialistes. D'altra banda, la cúpula de l'exèrcit espanyol va irrompre ahir en la crida contra l'Estatut dirigit pel PP i per determinats sectors dels PSOE. El cap de Testat

El PSOE posa el fre

Prepara una bateria d'esmenes que qüestionen la columna vertebral de l'Estatut

Finançament: El Govern dels experts avalat pel PSC afirma que l'Estatut no pot regular completament un sistema de finançament autonòmic amb pressions d'eficiència normativa directa.

Drets històrics: L'autogovern de Catalunya a l'ha de finançar el desenvolupament de la Comunitat i l'Estatut no pot basar-se en fons de legitimitat alternatives o previes a la Constitució.

Justícia: No s'admet que es pugui regular el nomenament del president del Tribunal Superior de Catalunya o que es pugui crear òrgans judicials o modificar plantes judicials.

Llengües: Els experts no admeten que s'inclogui obligació de conèixer tant el català com el castellà ni el cas del camp judicial ni el dels notaris i registradors que exerceixen a Catalunya.

Competències: Es demana definir el terme "actes" de les competències exclusives i en cas de les compartides no s'admet que s'assigni rang de llei a la normativa bàsica estatal.

Espanya depèn cada cop més de les compres de Catalunya

BALANÇA COMERCIAL - El Principat ja importa de l'Estat gairebé tant com hi exporta **INTERDEPENDÈNCIA** - L'equilibri neutralitza les accions unilaterals

L'Ej-paña plural són dues persones

ABSÈNCIES - Ni Víctor Manuel ni Ana Belén ni Sabina ni Echanove, només el matrimoni Carrillo va assistir a l'acte de suport a l'Estatut dels agents socials catalans a Madrid **PORNO MEDIÀTIC** - El director de cinema porno Conrad Son va ser qui més interès va despertar entre els mitjans de comunicació espanyols

"Espanya ha mort"

LOSANTOS-RAJOY - El periodista reduplica el discurs del líder del PP en la ressaca de la tramitació de l'Estatut **DURAN, L'ÚLTIMA VÍCTIMA** - Rep un pluja d'improperis i desqualificacions per criticar la COPE en el debat al Congrés

"El discurs destructiu de Rajoy fa més bo Zapatero"

COPE "L'únic que demano és que una veu que s'identifica amb el nom de l'Església no difongui un missatge d'odi" **SOCIOVERGÈNCIA** "No hi ha d'haver un pacte PSOE-CiU per l'Estatut, sinó un acord entre tots els partits" **FÒRMULA** "Si tenim identitat nacional és perquè som una nació" **Per Pere Martí**

El PP dispara de nou la tensió vinculant l'Estatut amb ETA

MERCADEIG - Acebes sosté que el text és "el preu que imposa" la banda per una treva **INDIGNACIÓ** - Generalitat i partits insten els populars a rectificar

Mítting anticatalanista

CONVOCATÒRIA - El PP només aplega 20.000 persones a la Puerta del Sol **SOBIRANIA** - Rajoy carrega contra l'Estatut sense citar-lo entre crits d'"Espanya, Espanya"

Només unes 20.000 persones van omplir ahir la Puerta del Sol en un míting anticatalanista amb el pretext d'homenjar la Constitució del 1978. La Comunitat de Madrid va exagerar el nombre d'assistents a l'elevar-lo fins a 200.000. Els populars van evitar, però, que la concentració es convertís en un acte anticatalà requisant banderes i pancartes i controlant els crits. Mariano Rajoy, líder del PP, va carregar contra l'Estatut entre crits de "COPE, COPE" i "Espanya, Espanya". Es va referir en to apocalíptic al desmembrament d'Espanya i va negar al Parlament la sobirania al depositar-la únicament en el poble espanyol "sencer".

La Conferència Episcopal evita reprendre la COPE

Alguns bisbes expliciten en el ple de la institució el seu malestar per les formes i les expressions de l'informatiu del matí. Els prelats deleguen en el comitè executiu la decisió sobre l'actitud de l'emissora

La clau de la caixa

DÈFICIT - Els models de finançament del 1993, el 1996 i el 2001 no han frenat el dèficit fiscal **UNITAT** - Les propostes catalanes ha estat excusa per debatre la cohesió d'Espanya

El rei demana moderació per redreçar el tens clima polític

DIVISIÓ Anima els partits a buscar un ampli consens dins la Constitució per superar els desacords en ple debat de l'Estatut **UNITAT I PLURALITAT** El monarca lloa la diversitat d'Espanya com a "gran nació" unid-

Atac a la dignitat

AIGUALIMENT - La contraproposta dels socialistes espanyols fa desaparèixer tots els conceptes que haurien permès un salt endavant en l'autogovern **HUMILIACIÓ** - El catalanisme polític té l'enorme responsabilitat de replantejar tota l'estratègia i propulsar noves iniciatives si la situació no canvia aviat

Hèctor López Bofill
BARCELONA

El total aigualiment de la proposta de reforma de l'Estatut català que ha proposat el govern espanyol és un atac a la dignitat del Parlament de Catalunya i del poble que representa. Provoca la destrucció de l'arquitectura bàsica del text i fins i tot una regressió en relació amb l'Estatut aprovat el 1979 si aquest s'hagués arribat a desplegar completament. Desapareixen tots els conceptes que haurien permès un salt endavant en l'autogovern: eliminació del terme *nació*, mutilació de les competències *exclusives*, reducció de poder en àrees decisives, liquidació de la participació determinant de Catalunya en els òrgans de l'Estatut i a la UE i, com ja vam saber dissabte, rebuig a qualsevol reforma estructural del sistema de finançament. Era discutible si les Corts havien d'esmenar el que havia aprovat el 90 per cent dels representants del Parlament de Catalunya, però el que ja és inadmissible és que la negociació s'obri amb un insult.

En aquests termes, si el govern espanyol enceta el procés amb una humiliació als partits polítics catalans, això és perquè tal vegada ja està disposat a trencar. Però si, tanmateix, ha de sobreviure el desastre, almenys hem de reclamar als representants de Catalunya que no contribueixin més a rebaixar-nos l'autoestima.

La retirada
Retirar l'Estatut és l'única resposta proporcional al moviment del govern espanyol. Per començar, o es rectificava aquest despropòsit o demà, al Congrés dels Diputats, els diputats

¿Amb quina cara aniran els representants d'ERC o CiU a explicar un Estatut que acata la voluntat de la nació espanyola?

catalans no haurien d'aprovar els pressupostos generals. L'Estatut hauria de començar a visualitzar el col·lapse al qual pot abocar el fet que no s'aprovi l'Estatut o el mer intent d'aprovar-lo del tot desfigurat.

¿Fins quan estaran els polítics catalans disposats a suportar aquest

exercici d'humiliació? Els negociadors espanyols potser no han arribat a calcular el que significa un atac a la dignitat, el que comporta d'increment de sensibilitat i de mobilització. Si la situació no canvia aviat, el catalanisme polític té l'enorme responsabilitat de replantejar tota la seva estratègia, de crear els mecanismes que expressin aquest malestar majoritari de la ciutadania de Catalunya i de propulsar noves iniciatives que dotin de plena legitimitat una ruptura amb un ordre que ens nega com a país, perquè la contraproposta del govern central no és res més que el darrer exercici de negociació que l'Estatut espanyol ha realitzat sobre Catalunya, com demostra, per exemple, la fulminació, en l'anomenada *redacció alternativa* presentada per l'executiu central, del concepte de *nació*.

L'espirit del 30 de setembre
Els representants del poble de Catalunya tenen l'obligació de mantenir viva la memòria del que va passar el 30 de setembre al Parlament de Catalunya: de l'acte d'afirmació nacional que allí es va produir. Com podran

justificar el pas de l'efervescència a la genuflexió sense que es produeixi cap conseqüència electoral? ¿Amb quina cara aniran els representants polítics d'ERC o de CiU a explicar als militants de base el contingut d'un Estatut en el qual, des del primer moment, es va acatar la voluntat sobirana de la nació espanyola?

90 per cent de diputats van donar suport el passat 30 de setembre a la proposta de reforma d'Estatut que es va presentar al Parlament de Catalunya.

El govern amic de Madrid
I aquesta misèria de contraproposta és el que ha presentat el govern espanyol dels *bons*, "el govern amic de Zapatero", com va dir en un moment donat el president de la Generalitat, Pasqual Maragall. Si en la millor de les conjuntures possibles això és el màxim que des d'Espanya es pot oferir a Catalunya, si amb José Luis Rodríguez Zapatero havíem d'avançar cap a l'Estatut plurinacional i el primer que es carreguen és el concepte de *plurinacionalitat*, ¿què més hem de patir per reconèixer, de forma àmpliament majoritària, que l'única manera de transformar Espanya és acabar per sortir-ne?

* Hèctor López Bofill és professor de dret constitucional de la UPF

Solbes impedeix que es publiqui un estudi de les balances fiscals

Ocultada dades d'experts estatals que coincideixen amb les dels catalans. Pressiona Funcas perquè tampoc les doni a conèixer

David González
BARCELONA

El vicepresident segon i ministre d'Economia del govern central, Pedro Solbes, ha posat vet a la publicació de les dades de les balances fiscals entre l'Estat i les autonomies elaborades per una comissió de l'Institut d'Estudis Fiscals que ell mateix va engagar. El motiu, segons interpreten fonts coneixedores dels resultats de l'informe, que s'havia de fer públic abans que acabés aquest any, és no donar armes als partits catalans en la negociació del finançament, el capítol més delicat de l'Estatut. En aquest sentit, neguen, com s'afirma des d'Economia, que l'estudi no estigui conclòs.

Com informava l'AVUI el 15 de setembre passat, l'Institut d'Estudis Fiscals, adscrit a la secretaria d'Estat d'Hisenda i pressupostos havia de presentar una proposta de càlcul de les balances fiscals -diferència entre el que un territori aporta a l'Estat i el que aquest li retorna-. Els experts encarregats van acceptar com a mètode el doble criteri de flux monetari i de flux de

benefici, els mateixos que va usar la comissió nomenada pel departament d'Economia i Finances de la Generalitat en el seu informe de principis d'aquest any. La comissió catalana va concloure que el 2001 el dèficit fiscal català va ser d'un 9,2% del PIB (11.307 milions d'euros), segons el criteri del flux monetari o bé d'un 6,8% (8.407 milions d'euros) segons el de benefici. Les conclusions dels experts de l'Estat que Solbes impedeix fer públics "s'aproximen molt" a aquestes, asseguren les fonts.

Amb l'oposició a publicar les dades, Solbes incompleix també diversos mandats parlamentaris, entre els quals una resolució de l'últim debat de política general al Congrés presentada per ERC que instava a publicar les balances abans del 31 de desembre.

Precisament, fonts d'ERC asseguraven ahir que el ministeri també ha pressionat la fundació privada madrilenya Funcas perquè aquest any no fes públic l'informe sobre els saldos fiscals territorials que elabora des del 1997. En l'informe per al 2003 xifrava el dèficit en 14.240 milions d'euros.

Des d'ERC s'advertia que és "absolutament imprescindible" que des de Madrid es justifiqui la no publicació d'aquestes dades per "no interferir" en les negociacions de l'Estatut i s'acusava Solbes de "boicot" al principi de transparència.

Un sentiment o una interferència política?

Les claus
MONTSE OLIVA

La cúpula de l'exèrcit ha d'oïr el govern espanyol i no pot pronunciar-se sobre temes polítics. Això ho té clar fins i tot l'exministre de Defensa, Federico Trillo, si bé el dirigent del PP procurava excusar ahir Felip Sanz aduint que el cap del Jemad s'havia limitat a expressar un "sentiment" que recull la Constitució.

Amistat amb Bono
Es bo que ho digui Trillo sobretot perquè Sanz va ser nomenat per l'actual titular de Defensa, José Bono, el qual va decidir rellevar tota

la cúpula militar del govern anterior arran de la catàstrofe aèria del Yak-42. Les relacions entre Bono i Sanz no poden ser millors i les declaracions de l'un i l'altre sobre l'Estatut són forja coincidents.

Inquietud de CiU i ERC
Els portaveus a la comissió de defensa del Congrés de CiU, Josep Maldonado; i d'ERC, Joan Puig, inquietos, van destacar el fet negatiu que la cúpula militar interferís en el debat. Maldonado ho titllava de "greu error" i demanava al govern espanyol que el desautoritzés, mentre Puig li recomanava que es dediqui a les seves "rogüines".

L'exèrcit s'uneix a l'ofensiva del PP i de sectors del PSOE

El Jemad expressa la preocupació dels militars per la unitat "indivisible" d'Espanya. Rajoy garanteix que l'Estatut acabarà al Constitucional. Ibarra també amenaça d'acudir als tribunals

Política

Ofensiva del PP contra la reforma. Rajoy culpa Zapatero que retarda però a una crisi de l'Estatut. Què diria el meu text estatutari català. El preàmbul establert que la nació catalana es relaciona amb els pobles d'Espanya en un marc de lliure solidaritat.

Zapatero i Maragall intenten delimitar els canvis a l'Estatut

LLIBERTAT DE MOVIMENTS Carod avisa que si el PSC desnaturalitza el text, ERC promourà que es retiri de les Corts **DEFENSA DE L'ESTATUT** Mas es compromet a defensar el projecte amb totes les conseqüències

El govern rellança l'ofensiva per les seleccions catalanes

La conselleria primera vol garantir la presència al món d'esportistes catalans

NOTA

Tots els retalls de premsa que apareixen en aquesta publicació els hem extret del diari *El Punt, Avui*, i el setmanari *El Temps*, apareguts durant els anys 2003, 2004, tot i que la major part corresponen al 2005 i 2006.

esquerra

18 de febrer de 2006

SOM UNA NACIÓ

un milió contra les retallades a l'Estatut

SOM UNA NACIÓ

Ibarra demana que es veti "nació" i es retiri tot l'Estatut

Creu que seria "el més honorat, sensat i decent" que pot fer el govern tripartit català

Redacció MÉRIDA

Els barons autonòmics del PSOE continuen evidenciant que el projecte d'Estatut català cou. Ahir el president de la Junta d'Extremadura va aprofitar el seu discurs de felicitació d'Any Nou per aconsellar al govern de Pasqual Maragall que ha de fer quan el PSOE no accepti definitivament —"cosa que no podrà acceptar mai"— que Catalunya es denomini *nació* al text. Quan això passi, va afirmar Rodríguez Ibarra, en aquell moment, va dir, el que han de fer els partits que recolzen el govern català és retirar el projecte.

Ibarra va insistir en els seus retrets a la proposta de finançament que conté l'Estatut: "Després d'escoltar els uns i els altres, no tinc ni el més petit dubte que del que s'està discutint és de diners, i per això hauriem

d'haver començat. Haver-ho dit des del principi", va exclamar. Però, contràriament, si el que es defensa des de Catalunya és "ser nació, tenir unes relacions bilaterals amb l'Estat, etc.", és el moment que el govern central no ho accepti, "i no ho podrà acceptar mai", i la "posició honrada, sensata i decent seria retirar la proposta d'Estatut", va concloure el cap de l'executiu autonòmic d'Extremadura.

Fraga, com els catalans
Tampoc per part dels líders territorials del PP cessen els pronunciaments sobre el projecte en tràmit a les Corts espanyoles. Ahir, el cap dels populars gallecs, l'expresident Manuel Fraga, va comentar que la ponència sobre la reforma de l'Estatut gallec que ha preparat el seu partit de cara al congrés del gener "és un bon treball, però no definitiu". I va advocar perquè la reforma que es faci a Galícia sigui "en igualtat de competències amb Catalunya", encara que va matisar que cada autonomia té les seves peculiaritats. ■

ZP canvia d'amics

Una cosa és clara: dissabte, 21 de gener, al palau de la Moncloa, José Luis Rodríguez Zapatero i Artur Mas van arribar a un acord, però no van fer història. Es podrà debatre si el nou Estatut significa més diners o no, si les competències de la Generalitat queden prou preservades o si la fórmula indirecta que s'utilitza al preàmbul acosta Catalunya al seu reconeixement com a nació o si, per contra, liquida per a molts anys qualsevol possibilitat en aquest sentit. Però el que no es pot afirmar seriosament és que aquest Estatut canvie les relacions Catalunya-Espanya.

Durant dos anys, el debat polític català ha girat a l'entorn d'aconseguir no solament una major autonomia financera, o més reconeixement simbòlic, sinó la ruptura definitiva del sistema autonòmic, entès com a "café per a tothom". Tots els líders polítics catalans s'han omplert la boca de conceptes com plurinacionalitat o bilateralitat que, vista la solució final, deixen en molt mala posició el catalanisme en el seu conjunt.

La qüestió és per quina raó el sistema polític català ha d'acceptar l'autoengany de rebatejar el que és un pacte de legislatura per anomenar-lo "Estatut". Per a CiU, aquesta petita trampa terminològica pot tenir una utilitat, en tant que s'atribueix la paternitat d'un text que, probablement, acabarà significat algunes millores perceptibles per la ciutadania. De passada, CiU també n'obté dos avantatges polítics; d'una banda, desactiva la principal justificació "nacional" del tripartit, i de l'altra, aïlla el president Maragall. A més, posa en qüestió l'existència mateixa del Govern actual, abocat a una campanya pel referèndum en què uns socis hauran de fer campanya contra els altres.

Però és que el PSC també ha vist compromès el seu crèdit com a entitat política diferenciada. La foto *finish* que citava Miquel Iceta s'ha fet entre José Luis Rodríguez Zapatero i Artur Mas, és a dir, entre el socialisme espanyol en el seu conjunt i CiU, i en el moment de la decisió el socialisme català ha desaparegut completament.

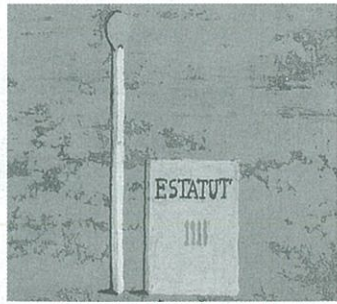
L'altre gran perdedor ha estat ERC, que veu fracassar estrepitosament tota la seua aliança estratègica amb el socialisme català primer, i l'espanyol després, amb l'objectiu de transformar profundament l'estructura de l'estat. Finalment, Zapatero ha resultat un personatge que no manté ni promeses ni amistats i, probablement, així ho han entès Mas i Duran i Lleida, però no pas Carod-Rovira ni Puigcercós, que, simplement, han estat enganyats.

(els pactes amb el PP) que ja els van portar a la davallada electoral. Té un punt de patetisme que Artur Mas i Duran Lleida presentin com a obra mestra de l'astúcia política allò que és l'última espumada d'un model esgotat. Sembla que desconeguin que, afortunadament, el combat ideològic a Catalunya torna a ser necessari per guanyar eleccions.

PERQUÈ, ÉS CLAR, POTSER ES PENSA el senyor Mas que, amb aquesta maniobra, té les portes obertes d'una victòria electoral i la Generalitat a fer dels dits, però em fa ganes de veure la cara de vergonya amb què el rebran, no ja els seus potencials votants, sinó la seva militància quan vagi a defensar un Estatut en què Catalunya només és una nació de passada —perquè un dia a la majoria del Parlament de Catalunya se li va acudir aquest estribot— o d'un sistema de finançament a les antípodes de l'energic concert econòmic que la federació defensava tot just fa un any i mig.

NO VOLDRIA TROBAR-ME A LA PELL DE PERSONES com Quico Homs o com Antoni Vives, malgrat que tinguin una mica més d'esperança de ser consellers en el proper govern de Catalunya, ni a la dels militants que mantenen les essències patriòtiques i s'omplen la boca d'invectives contra ERC per haver fet president Pasqual Maragall i que ara restaran estupefactes i sense arguments.

ÉS CERT QUE HI HA FORCES MOLT PODEROSES a Catalunya que aposten descaradament pel retorn a l'oasi, perquè les aspiracions sobiranistes quedin estancades i perquè Catalunya continuï sense piular mentre les elits lleials a Madrid treuen una bona tacada, és cert que la gran coalició socio-

vergent reflecteix amb tota intensitat la concurrència de voluntats que el pacte Mas-Zapatero anticipa, però, al meu parer, continua essent ingenu pensar que hi ha marxa enrere, que el sobiranisme s'apavagarà i que tot encaixarà en un equilibri que sepulti les ambicions nacionals.

AIXÒ NO PASSARÀ, ANS AL CONTRARI. Afortunadament, amb la raquítica esletxa de consciència nacional que ha sobreviscut aquests anys a empenyes i rodolons n'hi haurà prou perquè l'aprofundiment democràtic coincideixi amb la consolidació del sobiranisme i amb la sanció electoral que a Catalunya rebran aquells que es dobleguen a la maquinària uniformitzadora de l'Estat.

POTSER TINDREM GRAN COALICIÓ, PERÒ SERÀ l'últim esperpent del joc de poders que va dominar Catalunya des de la Transició, l'última ranera de la generació que encara s'espanta quan Espanya ensenya les dents.

Editorial

"EL TEMPS
31-1-06

SOBRE L'ACORD D'ESTATUT ENTRE PSOE I CIU

Hèctor López Bofill

Professor de dret constitucional

Pacteu i a fer punyetes

Recupero i plagio el genial títol d'un article publicat per Salvador Cardús en ocasió d'un dels pactes de Convergència i Unió amb el Partit Popular durant els anys noranta: no se m'acut una millor manera per expressar la indignació provocada arran de l'acord sobre la proposta d'Estatut entre CiU i PSOE que es va conèixer ara fa una setmana, la decepció en comprovar la incapacitat de les forces polítiques catalanes de mantenir la unitat d'acció, i la desesperació per constatar que res no es mou en l'estructura profunda de l'Estat i de les relacions entre Catalunya i Espanya.

senyors Mas i Duran amb el seu acte d'irresponsabilitat i amb els seus neguits de protagonisme personal.

L'ESCAC EN EL QUAL LA PROPOSTA ESTATUTÀRIA havia posat els estaments espanyols i els beneficiaris de la impostura de la Transició ja ha estat convenientment dissipat, es tracta que no tremoli res i de continuar arplegant les quatre engrunes que el sobirà reparteix entre els serfs que pidolen al seu voltant. El Leviathan, amb aquests actes de divisió i de col·laboracionisme, continua impertèrrit.

EL PACTE ENTRE CIU I PSOE NO RESPON A LA IDEA de refundació que es trobava en l'ànima originària de l'Estatut, sinó que més aviat es podria qualificar d'apoteosi de la política del peix al cove. De fet, revela l'agonia d'una mentalitat representada per la vella guàrdia convergent —que s'ha servit de l'autòmat del president de la Federació— però que no té res a veure amb la sensibilitat cada vegada més majoritària del catalanisme que demana canvis profunds.

EL MÉS SORPRENTENT ÉS QUE, DES DE Convergència i Unió, no s'adonin d'aquesta evolució, que els seus dirigents continuïn pensant que els electors s'empassaran una mascarada típica del pujolisme però sense Jordi Pujol, en un context diferent, i amb els darrers antecedents

Aznar escalfa el PP augurant la fi d'Espanya amb l'Estatut

L'expresident espanyol acusa Zapatero de "pidolar" una treva per rendir-se als terroristes d'ETA ■ Fraga qualifica de persones de "bona voluntat" els colpistes del 23-F ■ Ruiz-Gallardón crida sense èxit a respondre al PSOE amb moderació

L'ha dita grossa

"Parlo com a representant de la sobirania nacional i en defensa dels interessos dels ciutadans de Catalunya"

Mariano Rajoy
PRESIDENT DEL PP

El PSOE i el PP faran suprimir de l'Estatut les seleccions nacionals

EUROPEES La circumscripció electoral per a la UE pot acabar també sense acord entre els socialistes i els grups catalans **NEGOCIACIÓ OBERTA** La comissió obre el títol competencial sense salvar tots els esculls

Socialistes, CiU i ICV-EA acorden el nou encaix de Catalunya dins d'Espanya

Carod lamenta «amb tot el dolor de l'ànima» votar contra l'Estatut, però diu que és el preàmbul d'altres «ambicions»

TIAN RIBA / Madrid
El debat etern sobre l'encaix de Catalunya dins d'Espanya va escriure ahir una nova pàgina amb l'acord a la Comissió Constitucional del Congrés del projecte

de nou Estatut d'Autonomia de Catalunya, que ara hauran d'aprovar el ple de la cambra baixa espanyola i el Senat, i ser ratificat en referèndum pel poble de Catalunya. El PSOE, el PSC, CiU i ICV-EA van

fer valer el seu consens per aprovar el nou text d'autogovern, una llei pactada entre el Parlament i les Corts espanyoles, com es va encarregar de recordar el PSOE. Però el debat sobre la qüestió catalana no es

tanca aquí. ERC hi ha votat en contra «amb tot el dolor de l'ànima», en paraules de Josep-Lluís Carod-Rovira, per a qui el pacte no és sinó el «preàmbul» de noves ambicions de la Catalunya «cansada».

Puigcercós creu que aquest estatut «és bo per a una regió d'Espanya, però no per a una nació d'Europa»

Duran pregunta si l'Estatut del 30-S no anava més enllà del que la societat vol

El líder d'Unió defensa que CiU ha de governar a Espanya «amb ministres»

L'aeroport que ha volat

La gestió del Prat suposa controlar una infraestructura que representa l'1% del PIB català i que creix més que la mitjana europea

MAS VOL «IMPLICAR-SE A FONDS» EN LA GOVERNABILITAT D'ESPANYA
«Potser ha arribat el moment de ficar-nos a la cuina»
LES CONDICIONS 1 CiU ha de governar a Catalunya
2 L'Estatut ha d'estar aprovat
3 Cal pactar el programa econòmic i social

18 POLÍTICA EL PUNT | Dijous, 4 de maig del 2006

ERC atén les bases i incorporarà el «no» com a vot preferent en el referèndum

La formació manté obertes les altres opcions de rebuig al text i decidirà la fórmula final divendres, en una executiva

ANNA SERRANO/TIAN RIBA/Barcelona
El dia després que la militància es decantés clarament per votar «no» en el referèndum de l'Estatut, el secretari general d'ERC, Joan Puigcercós, va reconèixer que la direcció de la formació «no pot ser autista» al reclam de les seves bases. Esquerra reunirà divendres la seva executiva de manera extraordinària per modificar la resolució aprovada la setmana passada, en què optava «preferentment» pel vot nul polític i també legitimava el vot en blanc i el «no». Fonts del partit van explicar que es decantaran preferentment per aquesta darrera opció, tot i que serà l'executiva qui decidirà la fórmula final, i està per veure si es mantindran les altres dues opcions de rebuig. ERC aprovarà definitivament la seva posició en el consell nacional que dissabte farà a Barberà del Vallès.

tribuna JAUME ROCABERT. Sindicalista de CCOO

Què ha provocat el trencament del tripartit?

La feblesa de Maragall l'està portant molt probablement a una mort política anticipada, i força desitjada en el seu mateix partit. Per altra part, ERC ha pagat molt cara la seva ingenuïtat i inexperiència de governar

El tripartit va néixer governant la dreta tant a Catalunya com a l'Estat. Aquest naixement va provocar reaccions furibundes (per raons diferents), tant a CiU i al seu líder Artur Mas, com al govern PP del president Aznar. D'aleshores ençà, ha estat al punt de mira d'aquestes dues formacions conservadores que ara deuen estar celebrant l'arraconament d'ERC i el trencament del tripartit.

Durant tots els darrers mesos, els del PP han fet la política (si se'n pot dir política) crispada i bruta de sempre, amb el clar objectiu de desgastar al PSOE i al govern Zapatero, però molt especialment durant el procés de negociació de l'Estatut. Una «política» que ha sabut rendibilitzar magistralment en Mas i CiU en oferir o acceptar (vés a saber qui va oferir a qui?) un pacte que posava fi al desgast del president, la del seu govern i del mateix PSOE. Amb la desgraciada reunió del Mas a La Moncloa, es va pactar unilateralment l'Estatut que molts ja anomenen de Mas-Zapatero. Un estatut pactat amb la muda complicitat del PSC i

Rendit a les pressions

És per això que ha estat el PSOE i el mateix Zapatero, més que el PP qui, en companyia d'un ambiciós Mas i d'una CiU convertida cada cop més en l'opció política dels empresaris i dels grans industrials els que han enderrocat el primer govern d'esquerra després de la dicta-

dura. Maragall ha acabat rendint-se a les pressions del PSOE i a l'evidència que ni Zapatero ni tampoc el dirigents socialistes d'aquí d'allà, estan per un estat federal que amb l'Estatut creia que podria impulsar. La realitat, que potser Maragall obviava, és que una bona part dels dirigents del PSC, que mai s'han sentit catalanistes, són tant o més del PSOE que del PSC. La feblesa de Maragall, l'està portant (molt probablement) a una mort política anticipada, i força desitjada en el seu mateix partit. Ha estat incapaç de governar els avantatges d'un govern de coalició; no ha sabut contrarestar els insults i les crítiques ferotges del cap de l'oposició (a qui només li ha faltat pronunciar «marxi senyor Pasqual!» perquè el seu estil acabés sent mimètic de qui, a casa nostra, quasi tothom recorda amb menyspreu), però que ara —hipòcritament— diu que facilitarà la governabilitat; tampoc ha sabut, quan la desfeta ha esdevingut inevitable, tenir un mínim de lleialtat i respecte per als qui finalment el van promoure i investir president de la Generalitat. Per altra part, ERC ha pagat molt cara la seva ingenuïtat i inexperiència de governar amb qui, massa sovint, els teledirigeixen des de Madrid. Van confiar amb el Zapatero que proclamava un tarannà diferent i prometia solemnement acceptar l'Estatut, si aquest era aprovat majoritàriament pel Parlament. Després, les pressions del PP i dels mateixos barons socialistes els ha convertit en víctimes expiatòries per la candidesa de seguir defensant sols, allò que s'havia aprovat el 30 de setembre i de confiar —fins a darrera hora— que encara podrien aconseguir fer aprovar, si no tots, alguns dels capítols més importants de l'Estatut. Davant la negativa del PSOE i la passivitat dels altres partits, el seu no al Congrés i l'anunciat no al referèndum han provocat que Maragall no resistís la pressió de La Moncloa, ni del PSOE i PSC i acabés destituït els sis consellers republicans. Aquest trist epíleg, no hi dubte que ha satisfet més d'un, no obstant s'haurà de veure quina serà la resposta de la ciutadania en el referèndum i en la contesa electoral. Serà aleshores quan sabrem l'autèntic veredicté popular, però també sabrem si CiU pot cobrar la factura del pacte amb Zapatero...

Un nou estat a Europa i no hi ha hagut cap apocalipsi

El montenegrins han decidit convertir-se en un nou estat d'Europa i separar-se de Sèrbia. I no precisament de la Sèrbia de Milosevic, sinó de la Sèrbia actual, que, dubitada, intenta treure's de sobre el record de les últimes guerres balcàniques. L'antiga Iugoslàvia de Tito s'ha convertit en una munió d'estats dels quals, Eslovènia, ja forma part de la Unió Europea i altres, com Croàcia, ja hi estan trucant a la porta. Els montenegrins, a banda dels indubtables vincles culturals amb els serbis, ja hi mantenien de facto una unió confederal. L'exemple més clar és que havien adoptat l'euro mentre que els serbis continuen utilitzant el dinar. Tot una declaració d'intencions dels projectes de futur de Montenegro.

Les condicions per al referèndum d'independència imposades per la UE s'han complert abundantment. Un mínim de participació del 50% —ha estat del 86%— o superar el 55% dels vots a favor de la crea-

ció del nou estat eren exigències dures però que s'han complert. Res a dir-hi, doncs. Europa tindrà un nou estat sense necessitat que hi hagi hagut cap apocalipsi. Però sobten declaracions com les de Javier Solana, responsable de la política exterior de la UE, que diu que pensar que una situació semblant pugui tenir lloc a l'Estat espanyol amb bascos o catalans raneja el delírium tremens. El que és delirant és que un dirigent europeu —en aquest cas coincideix que és espanyol— accepti l'autodeterminació dels montenegrins i l'aplaudeixi i, en canvi, li sembli que un plantejament similar és innegociable per a bascos i catalans, que, com a molt, s'han de conformar amb uns estatuts d'autonomia als quals el govern estatal ja s'ha encarregat de passar el ribot. En tot cas, si fins ara quan es parlava de *balkanització* s'usava com a sinònim de desintegració violenta d'un estat, a partir d'ara també s'aplicarà la possibilitat d'un referèndum.

El reforç de guàrdies civils cobrirà amb prou feines les vacants més recents

Zapatero anuncia que enviarà 314 agents a Catalunya, però alhora en marxen 300 pel concurs de trasllats anual

SÍLVIA BARROSO/Barcelona
Les expectatives generades dimarts pel compromís del ministre de l'Interior de buscar un segon reforç de guàrdies civils per a Catalunya va quedar ahir en poca cosa: finalment, seran destinats a les comarques de Barcelona i de Tarragona 314 agents, 110 més del que havia anunciat di-lluns el delegat del govern estatal a Catalunya, Joan Rangel. Els diputats de CiU, impulsors de l'acord per a aquest segon contingent extra, es van mostrar satisfets, però la xifra anunciada equival gairebé al nombre dels guàrdies civils que són a Catalunya actualment i que marxaran a partir de la setmana que ve, ja que han guanyat una plaça definitiva en altres zones en el concurs anual de trasllats. Els robatoris van continuar ahir i els Mossos d'Esquadra van detenir dos sospitosos al Segrià.

ABERTIS INFRAESTRUCTURAS, S.A. Convocatòria de Junta General Extraordinària

El Consell d'Administració convoca Junta General Extraordinària d'Accionistes, el dia 30 de juny de 2006 a les 17:00 h al Palau de Congressos de Catalunya, avinguda Diagonal, 661-671, de Barcelona, en segona convocatòria, ja que és previsible que no es pugui celebrar en primera, que també queda convocada pel present anunci al mateix lloc i a la mateixa hora del dia 29 de juny, sota el següent:

Acta de la Junta
Es fa saber als senyors accionistes que el Consell d'Administració, a fi de facilitar l'elaboració de l'acta de la reunió, ha acordat requerir un notari perquè assisteixi a la Junta i n'atzequi l'acta notarial corresponent, de conformitat amb l'article 114 de la Llei de societats anònimes.
Barcelona, 23 de maig de 2006.
El Consell d'Administració
Miquel Roca i Junyent
Secretari

abertis

L'Estatut de Sau deixarà de ser vigent amb més de 40 traspessos pendants

El ministre Jordi Sevilla diu que el desenvolupament del nou text trigarà «una mica menys»

T.RIBA/Barcelona
L'Estatut de Sau deixarà de ser vigent si s'aprova la reforma en el referèndum del 18 de juny, sense haver esgotat el seu desenvolupament 27 anys després d'entrar en vigor. El govern va presentar a l'inici de la legislatura una llista de 88 transferències a negociar, 27 de les quals no figuraven en l'actual Estatut. De les 61 que s'emmarcaven en el text del 1979, se n'han concretat setze —les últimes sis ahir— i en resten, per tant, 45 per transferir. El conseller Joan Saura va dir ahir que les pendants ja estan incloses al nou text, i el ministre Jordi Sevilla va comprometre's que el desenvolupament del nou Estatut trigarà «una mica menys».

ESTATUT RETALLAT?

1 L'ESTATUT RETALLAT PERPETUA L'ESPOLI FISCAL I FRENA L'ECONOMIA CATALANA I LA MODERNITZACIÓ DEL PAÍS.

Les retallades han fet desaparèixer de l'Estatut l'Agència Tributària Catalana per recaptar tots els impostos i evitar que se li quedi Madrid. L'objectiu de posar fi a l'espoli fiscal, que ens impedeix construir les infraestructures que necessitem i internacionalitzar l'economia, el traspàs de ports i aeroports i de les infraestructures de telecomunicacions —claus per esdevenir un centre internacional de negocis—, i la competència exclusiva plena per definir els horaris comercials per tal de mantenir un comerç de proximitat que afavoreixi la cohesió social.

2 L'ESTATUT RETALLAT NO ENS PERMET TENIR ELS NIVELLS EUROPEUS DE PRESTACIONS SOCIALS EN SALUT, EDUCACIÓ, HABITATGE I SERVEIS SOCIALS.

La perpetuació de l'espoli fiscal ens impedeix que puguem tenir la despesa social d'Europa en educació, salut o atenció a la gent gran. Pagant el mateix que els països més avançats d'Europa tenim menys prestacions socials que Extremadura. I així continuarem si aprovem l'Estatut retallat. Tampoc no disposarem d'un marc català de relacions laborals que permeti limitar la precarietat i apujar els salaris, ni podem acollir la immigració i integrar-la adequadament, perquè ha desaparegut de l'Estatut la competència sobre el règim d'estada i residència de les persones immigrades.

3 L'ESTATUT RETALLAT NO ENS RECONEXEM COM A NACIÓ.

El no-reconeixement de Catalunya com a nació significa que es perpetua el menyspreu cap al país per part del nacionalisme espanyol. Aquesta manca de reconeixement també ha frenat l'admissió de les seleccions esportives catalanes, que el català sigui un requisit a la justícia i en l'etiquetatge i la llengua preferent en els mitjans de comunicació. I ha evitat que Catalunya pugui participar directament en els organismes de la Unió Europea quan es tractin temes que són competència de la Generalitat.

4 L'ESTATUT RETALLAT NO ENS PERMET CONSTRUIR UNA DEMOCRÀCIA AVANÇADA.

S'ha eliminat de l'Estatut la competència per autoritzar referèndums. Com es construeix una democràcia sense poder consultar la ciutadania? Madrid té por que Catalunya pugui parlar, i per això han retallat l'Estatut també en aquest àmbit.

5 L'ESTATUT RETALLAT NO ÉS EL QUE CATALUNYA MEREIX.

És poc pel molt que ens cal: polítiques avançades per la cohesió social, infraestructures modernes per una economia dinàmica i competitiva, una nació més lliure per a ciutadans i ciutadanes

ARA TOCA NO. CATALUNYA MEREIX MÉS

1 APROVAR AQUEST ESTATUT ÉS ACCEPTAR LES RETALLADES DEL PACTE MAS-ZAPATERO.

Si guanya Madrid renunciem a l'Estatut que el Parlament de Catalunya va aprovar el 30 de setembre i hipotecuem el nostre futur, sobretot el de la gent més jove, durant vint-i-cinc anys més. Significa acceptar que allò que va aprovar el 90% del Parlament de Catalunya, després de dos anys de treball, pugui ser retallat en només set hores de reunió secreta. És una manca de lleialtat i de respecte a les institucions catalanes. Un pacte que li ha sortit molt barat a Espanya i molt car a Catalunya.

2 APROVAR AQUEST ESTATUT ÉS ACCEPTAR LA PERPETUACIÓ DELS PRIVILEGIS DEL CENTRALISME.

Cada avenç real que incorporava l'Estatut del Parlament ha estat atacat de forma sistemàtica per tot l'aparell del poder centralista per no perdre privilegis. I cada atac l'ha aprofitat el PSOE per efectuar una nova retallada. L'Estatut retallat és la victòria política de l'Espanya centralista representada per Guerra, Bono, Ibarra...

3 UNA NACIÓ NO ES RESIGNA, UNA NACIÓ DEFENSA ELS SEUS DRETS.

El 18 de febrer milers de ciutadans i ciutadanes van sortir al carrer per defensar que Catalunya és una nació i per exigir un Estatut sense retallades. Si avui no defensem allò que va aprovar el nostre Parlament, no ens farem respectar com a poble.

4 ELS PETITS AVENÇOS DE L'ESTATUT RETALLAT S'ACONSEGUIRAN IGUALMENT.

Perquè depenen de lleis que estan en vies de ser reformades (finançament, poder judicial, vegueries...), de les quals podran beneficiar-se per igual totes les comunitats autònomes. Continuem amb el càlce per a tothom.

5 AMB EL «NO» A L'ESTATUT RETALLAT CATALUNYA DIU «SI» A L'ESTATUT DEL PARLAMENT.

El «no» és un missatge clar de fermesa ciutadana que obliga els partits catalans a tornar a portar a Madrid l'Estatut del Parlament. Els partits catalans es veuran en la necessitat de recuperar l'ambició política si no volen perdre definitivament el suport de la ciutadania. El «no» posa en evidència que Catalunya no en té prou. I ens permet avançar cap a l'exercici del dret a l'autodeterminació.

SIGUEM VALENTS! ARA TOCA DIR NO, PER GUANYAR JUNTS EL FUTUR.